

hurtig Befordring med de Befordringsmidler, vi nu have, og jeg henholdt mig til den Aftale, som var truffen mellem Finansudvalget og min Forgænger, hvorved Finansudvalget, da vi fik Flommer med, gik ind paa, at saa skulde det ogsaa være Slut. Overfor dette Standpunkt gjorde man — navnlig det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) — gældende, at man paa ingen Maade vilde fravige den Aftale, Finansudvalget havde truffet med min Forgænger. Men her var heller ikke Tale om at optage noget nyt, her var blot Tale om at optage noget, som i Virkeligheden gik ind under en af de Poster, der i Forvejen stode paa Listen, nemlig Ostemasse, thi det var Ost. Det Standpunkt, jeg indtog den Gang, indtager jeg endnu, og saa vidt jeg forstaar, er der heller ingen, der vil have mig bragt derfra, at det altsaa i alt Fald foreløbig skal være Slut med Optagelsen af ny Varer. Men man fastholder i Aar, som det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds gjorde i Fjor, at Ostemasse allerede maa have Ret til at komme med, fordi det er Ost. Dette, erkender jeg, er et Spørgsmaal, som Statsbanernes Personale ikke er de allerfineste sagkyndige til at afgøre. Naar jeg derfor i Aar er gaaet ind paa at modtage dette Andragende til Undersøgelse, er det, fordi jeg derefter vil lade det undersøge ved mere sagkyndige Autoriteter, om man virkelig skulde kunne hævde dette, at Ostemasse er Ost. Hvis man kan det, saa maa vi dernæst tage under Overvejelse, hvorledes vi saa skulle gaa videre med denne Sag. De Herrer maa jo selvfølgelig huske, at de Regler, der gælder om „let fordærvelige Varer“, gaa ud paa, at det kun er de vigtigste Livsfor nødheder, der have Krav paa at gaa ind derunder, og at de tilmed maa respektere de Hensyn til Trafikkens Gennemførelse, som Statsbanerne nødes til at gøre gældende.

Det næste Andragende, jeg kommer til, er det, der er foreslaaet henvist til mig af et Mindretal, de ærede Medlemmer for Randers Amts 5te Valgkreds (Pedersen-Nyskov) og Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard), og som altsaa gaar ud paa, at Statsbanerne skulde imødekomme et Andragende om ekstraordinære Foranstaltninger for at kunne modtage den forventede Person- og navnlig Godstrafik til Grenaa ved det Dyrskue, der skal holdes der til Sommer. Det er ikke fra den ærede Talers Side, som har anbefalet dette An-

dragende, omtalt, hvilke Summer det her drejer sig om; det kunde dog være værd for de ærede Medlemmer at vide det. Det drejer sig nemlig om ikke mindre end 47,000 Kr., hvis man skal gennemføre Trafikken med den Hurtighed, som de samvirkende jydsk Landboforeninger ønske. Det har Statsbanerne i og for sig intet imod at blive sat i Stand til, men de mene blot, at det ikke er deres Sag at betale dette. Der er jo her Tale om mange Foranstaltninger; om en Del af disse, nemlig Udvidelse af Læssespor og Omløbsspor ved Hornslet og Aalsø samt Sporudvidelse ved Grenaa til et samlet Beløb af 14,600 Kr.; gælder det, at de ogsaa ville kunne have Betydning i Fremtiden. Men Statsbanerne fastholde, at nødvendige for Statsbanernes sædvanlige Trafik ere de ikke, i alt Fald ikke endnu; Fremtiden maatte da vise, hvornaar de maatte blive nødvendige, og derfor mene Statsbanerne fra deres Standpunkt, at det først bør falde dem til Last, naar den Tid kommer, da de for den ordinære Trafiks Skyld ere hensigtsmæssige eller nødvendige. De øvrige Foranstaltninger, der ville kræves, ere af en rent midlertidig Karakter, de skulle kun udføres for at imødekomme Dyrskuetrafikken, og det vilde altsaa blive omtrent 32,400 Kr. Det skulde Statsbanerne bære paa deres Budget og ene og alene for dette Dyrskues Skyld. Det er dette, Statsbanerne, som jeg synes med Rette, gøre gældende, er for meget forlangt af dem. Skal der fra Statens Side gøres særlige Opofrelser, for at dette Dyrskue kan blive holdt netop i Grenaa — thi det er kun derved, at disse Omkostninger forvoldes —, saa mener jeg, at da burde man henvende sig til Landbrugsministeren derom, thi det er ham, der har at varetage Landbrugets Interesse og at kræve de Ofre af Statskassen, som det med Rette kan gøre Regning paa. Det er ham, der sidder inde med de Argumenter, som da maatte fremføres, og ikke mig. Finansudvalget har selv for ganske nylig ved Behandlingen af Sidesporet ved Kjølens stærkt fremhævet overfor mig, at det ikke var korrekt, at jeg kom og begærede en Bevilling i Landbrugets Interesse, det hørte under Landbrugsministeren. Og jeg var ganske enig med Finansudvalget deri og fremførte ogsaa den særlige Grund til, at jeg dog havde taget dette Spørgsmaal op ved denne Lejlighed. Men her kommer man altsaa med et Spørgsmaal, der, saa vidt jeg skønner, kun kan kræves løst for Statskassens